

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มิถุนายน 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

DEVELOPING ENGLISH SPEAKING SKILL THROUGH DRAMA TECHNIQUES FOR
MATTHAYOM 6 IN PHANPHITTAYAKHOM SCHOOL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Arts Degree
in English
June 2021

Copyright 2021 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม

ของ จิตติยา ศรีประเสริฐ

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ดร. รัตนา ยาวีเล็ง)

อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมกฤษ ตาชม)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)

เรื่อง:	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	จิตติยา ศรีประเสริฐ, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัย พะเยา, 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ดร. รัตนา ยาวีเล็ง
คำสำคัญ:	เทคนิคการละคร, การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน-หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกลงรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการสอน แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า ผลคะแนนของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงขึ้น โดยคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.47 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.40 และผลจากการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน โดยแบบประเมินความพึงพอใจ 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร และด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Title: DEVELOPING ENGLISH SPEAKING SKILL THROUGH DRAMA TECHNIQUES FOR MATTHAYOM 6 IN PHANPHITTAYAKHOM SCHOOL

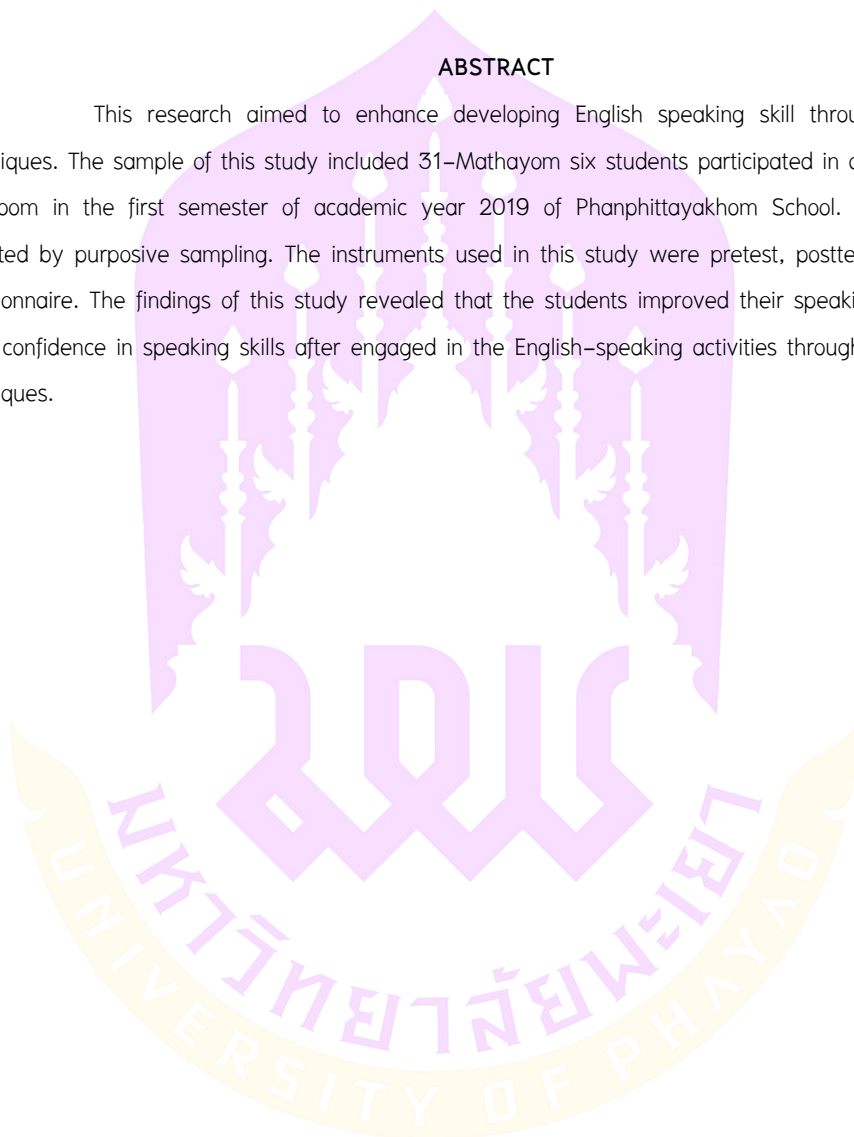
Author: Jittiya Sriprasert, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2020

Advisor: Dr. Rattana Yawiloeng

Keywords: Drama Techniques, Developing English Speaking Skill, high school students

ABSTRACT

This research aimed to enhance developing English speaking skill through English Drama Techniques. The sample of this study included 31–Mathayom six students participated in an English Speaking classroom in the first semester of academic year 2019 of Phanphittayakhom School. The samples were recruited by purposive sampling. The instruments used in this study were pretest, posttest, lesson plan and questionnaire. The findings of this study revealed that the students improved their speaking skill and gained more confidence in speaking skills after engaged in the English–speaking activities through the use of drama techniques.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ ดร.รัตนา ยาวีเลิง อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ที่ให้ความรู้และคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยความห่วงใยเอาใจใส่ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ นายมานัส พรหมรินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ขอขอบคุณ คณะบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนพานพิทยาคม ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครูที่เคารพของข้าพเจ้า ที่ได้ให้กำลังใจให้การสนับสนุน จนประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

จิตติยา ศรีประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมุติฐานของงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	6
การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ.....	7
การสอนทักษะการพูดโดยใช้เทคนิคการละคร	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
กลุ่มเป้าหมาย.....	20
ขอบเขตของการวิจัย	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	21
รูปแบบการวิจัย	25
วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	27
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการจัด กิจกรรมการเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร.....	30
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาคความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร.....	30
บทที่ 5 บทสรุป.....	34
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผลการวิจัย.....	34
ข้อเสนอแนะ.....	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	45
ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	46
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร.....	51
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร	54
ภาคผนวก ง ตัวอย่างบทละครที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร.....	58
ประวัติผู้วิจัย	66

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงแบบแผนผังการศึกษาพัฒนา	25
ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียนก่อนและหลังจัดกิจกรรม	30
ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมาก ทั้งในฐานะที่เป็นภาษาสากลที่มีบทบาทและสำคัญของโลก อีกทั้งยังเป็นภาษาที่ผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ไม่ว่าจะแต่ละประเทศจะมีภาษาประจำชาติ แต่เมื่อจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรมด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร รวมถึงใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามต่อประชาคมโลก รวมถึงประชาคมอาเซียน ที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีส่วนร่วมในความร่วมมือ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคง สังคม และวัฒนธรรม ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล เพื่อเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่านั้น ประเทศไทยยังได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาในทุกๆระดับ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ และมีทักษะในการดำรงชีวิต อีกทั้งยังเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตนั้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงควรเน้นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนพร้อมอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคง ถึงแม้ว่านักเรียนไทยนั้นมีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ตามข้อบังคับของการจัดศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาวิธีการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดความน่าสนใจและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นอีกทักษะหนึ่งที่ค่อนข้างมีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่มีการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง เพื่อบอกถึงความรู้สึกนึกคิด และถ่ายทอดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารจากผู้พูดถึงผู้ฟัง (แสงระวี ดอนแก้ว, 2558, หน้า 146)

ทั้งนี้ วิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนด ให้จัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ หรือพูดภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากในชั่วโมงเรียนเท่านั้น โดยปัญหาดังกล่าว Shumin (1997, p. 8 อ้างอิงใน ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ์ วรอินทร์, 2559, หน้า 70) ได้แสดงความเห็นถึงการสอนพูดไว้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียน โดยนักเรียนมักจะพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ค่อยดีมากนัก ขาดความมั่นใจในโครงสร้างภาษารวมถึงสำนวนต่าง ๆ เนื่องจากในชีวิตประจำวันของนักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งยังไม่เข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากนัก

การพูดเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ใช้ในการผลิตภาษา ประกอบด้วยทักษะการพูดและทักษะ การเขียน (Productive Skills) และเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ ผู้เรียนเป็นผู้สื่อสารที่ดี การพูด คือ การใช้กิริยาทางภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น Harmer (2001, p. 269 อ้างอิงใน ชีระศักดิ์ สิ้นชัย และพชรนนท์ สายัญญ์เทณะ, 2559, หน้า 72) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วว่องไว ไม่ใช่เพียงความรู้ทางภาษาแต่เป็นความสามารถ ในผลิตข้อมูลและภาษา เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมการอภิปราย จุดประสงค์ของการพูดอาจจะเป็น การแสดงความคิดเห็น การชักชวนผู้คน หรือจำแนกข้อมูล

ปัญหาด้านความสามารถในการพูด การสนทนา และการติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาที่สำคัญของคนไทย กล่าวคือ คนไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องนั้นมีน้อย ส่วนใหญ่ คือ พอสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำผิด ออกเสียงสระ หรือพยัญชนะผิด ลงเสียงเน้นหนักผิดพยางค์ ทำนองเสียงในประโยคผิด ทำให้การสื่อความหมาย ผิดพลาดได้ (สิริวรินทร์ เกรย์, 2562, หน้า 268) นอกจากนี้ ปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน คือ ครูมักเน้นสอน โครงสร้างทางภาษามากกว่าเกินไป ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกระตือรือร้น ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียน ไม่สามารถใช้ทักษะการพูดได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ รวมถึงระบบการสอบเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นในสอบการพูดจึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูด ตามเป้าหมายของหลักสูตร (ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ, และชนม์ชกรณ์ วรอินทร์, 2559, หน้า 70-71) จากการศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นงสมร พงษ์พานิช (2551, หน้า 91-96) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นทางการในที่ชุมชน ได้แก่ การพูดติดขัด มีคำศัพท์น้อย ขาดการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร รวมถึงขาดทักษะ ในการคิดวิเคราะห์ ขาดความมั่นใจในตนเองที่มาจากการมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

ไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร ขาดทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ขาดการคิดวิเคราะห์ และใช้เหตุผลที่จะช่วยสนับสนุนในความคิด

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนพานพิทยาคม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนบางกลุ่มไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากผู้เรียนบางคน มีอาการชินอาย และไม่กล้าพูด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงการสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ได้เน้นสอบทักษะการพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากนัก อีกทั้งยังส่งผลให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งนี้ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะได้มีการฝึกทักษะ เพิ่มเติมจากสื่อการสอน แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนยังขาดความสนใจจากสื่อการสอนในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษทั่วไปดังกล่าว ดังประกอบด้วยการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ33204) ฝ่ายทะเบียนและวัดประเมินผล กลุ่มงานวิชาการของโรงเรียนพานพิทยาคม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนั้น ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.50 ทั้งนี้มีการจัดการเรียนการสอนโดยครูชาวต่างชาติ

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน จึงจำเป็นต้องหาวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหา ด้านการพูดภาษาอังกฤษนั้น การแสดงบทบาทสมมติ จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนที่จะทำให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนได้มากขึ้น ให้นักเรียนได้แสดงออก ทั้งในด้านความคิด และท่าทาง ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กล้าแสดงออก และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในการพูด และจดจำการใช้ภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดการ เรียนการสอนที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน ทำให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบ มีเจตคติที่ดี และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น (ดารุณี ถาวรวัฒน์ และคณะ, 2559, หน้า 249)

การละครเป็นเครื่องมือการสอนภาษาอย่างหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาภาษา การละครยังช่วยกระตุ้นความเป็นจริง พัฒนาการแสดงออก ของบุคคล เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ ส่วนด้านการสอนภาษา การละครทำให้เกิด การทดลองใช้ภาษาหลายรูปแบบ (Dougill, 1987, pp. 4-5 อ้างอิงใน นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 35) ในการจัดการแสดงละครนั้น เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง จะช่วยให้เกิดการถ่ายโอนความรู้ ผู้เรียนจะสามารถคิดและแก้ปัญหาได้จากสถานการณ์จริง ที่ทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ รวมไปถึงยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ จากสถานการณ์ที่ได้จำลองขึ้น การเรียนรู้โดยใช้การแสดงละครจึงจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอน ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้ดียิ่งขึ้น (นาถริชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 4)

จากปัญหาและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญขอเทคนิคการละคร และได้สนใจที่ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ และสนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียน มีความกล้าแสดงออก มีโอกาสในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยการใช้บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ให้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และประสบความสำเร็จตามหลักสูตรได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร
2. สำนวจความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละคร

สมมุติฐานของงานวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละครมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนา
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพาน-พิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 339 คน

1.2 **กลุ่มตัวอย่าง** นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 31 คน ที่เลือกลงเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ของโรงเรียนพานพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling Method)

2. ขอบเขตด้านเวลา

เดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม 2562

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 **ตัวแปรต้น** คือ วิธีการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร

3.2 **ตัวแปรตาม** คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเทคนิคการละคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เทคนิคการละคร หมายถึง กิจกรรมภาษาที่จัดเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ มีการกำหนดสถานการณ์และบทบาทเพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูด พร้อมแสดงท่าทาง เพื่อส่งเสริมความมั่นใจ ใช้การอ่านบทละครเพื่อฝึกการออกเสียงและระดับเสียงของผู้พูด ใช้การแสดงบทบาทสมมติ ใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนจินตนาการตามสถานการณ์ที่แตกต่างและพูดสื่อความหมายของสถานการณ์นั้น

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร และมีผลคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนพานพิทยาคม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้าง และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษได้ใช้เป็นแนวทาง และต่อยอดในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.1 กระบวนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้รู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
  - 2.3 การประเมินเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. การสอนทักษะการพูดโดยใช้เทคนิคการละคร
  - 3.1 ความหมายของละคร
  - 3.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 3.3 การใช้เทคนิคการละครในการสอนพูดภาษาอังกฤษ
  - 3.4 ประโยชน์ของเทคนิคการละครต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น นับได้ว่าทักษะการพูด เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง Ur (1998 อ้างอิงใน คันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ, และชนม์ชกรณ วรอินทร์, 2559, หน้า 70) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น

การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารสองทิศทางที่เกี่ยวข้องกัน ระหว่างความสามารถในการรับสารของผู้ฟัง และความสามารถในการผลิตสารของผู้พูด โดยผู้พูดนั้นจะต้องมีการส่งรหัสถึงผู้ฟัง เพื่อสื่อถึงเจตนาและความต้องการ ส่วนผู้ฟังจะเป็นผู้ถอดรหัสของสารนั้น ๆ (Byrne, 1986, p. 36 อ้างอิงใน นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 14) เช่นเดียวกับ William and

Littlewood (1995 อ้างอิงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2559, หน้า 367) ได้อธิบายถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป มีผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดจำเป็นที่จะต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร เช่นเดียวกับ นาถธิชา สีทองเพ็ญ (2562, หน้า 15) ที่กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การสื่อสารตั้งแต่บุคคล 2 คนขึ้นไป โดยมีการเลือกใช้สำนวน ถ้อยคำภาษา ที่ถูกต้องตามหลักของการใช้ภาษา สามารถสื่อสารความได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ และวัตถุประสงค์ในการสนทนา (นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 15) นอกจากนี้ การพูดเพื่อการสื่อสารยังหมายถึง ผู้ส่งสารที่ถ่ายทอดด้วยภาษา การออกเสียง เพื่อบอกข้อมูล แลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับสาร อาจจะเป็นการสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างบุคคลที่มีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยจะต้องมีผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนี้ ยังเป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดข้อมูลและสื่อความหมายจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ผ่านเสียงและกิริยาอาการ รวมไปถึงการใช้ท่าทาง สัญลักษณ์ เพื่อจะสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (ณัฐชญา บุญผาชาติ, 2561, หน้า 21)

การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

1. กระบวนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากล สำหรับนักเรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษา และวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้บนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงมีความจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูล และในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษที่จะให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างยิ่งยั้งนั้น ครูผู้สอน หรือผู้จัดการเรียนการสอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะและรูปแบบการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด Brown (2007 อ้างอิงใน ญัฐชญา บุปผาชาติ, 2561, หน้า 25) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรที่จะมุ่งเน้นถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และไม่จำเป็นต้องมีข้อจำกัดให้อยู่ในรูปแบบของโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์ โดยทักษะพูดนั้นได้มีการออกแบบเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริงและมีการปฏิบัติจริง โดยมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นในการใช้ทักษะการพูดมากกว่าการใช้โครงสร้างภาษา โดยรูปแบบเฉพาะของภาษาที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นหลักการหนึ่งที่อยู่ภายใต้เทคนิคของการสื่อสาร ทั้งนี้ ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจในการใช้ภาษา และสร้างสรรค์ภายใต้บริบทที่คุ้นเคยและได้รับการฝึกฝน

ในด้านการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีการนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง ตลอดจนจนมีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และจึงนำความรู้ที่ได้ฝึกฝนไปใช้ในสถานการณ์จริงที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ การสอนพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอน ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ทั้งในด้านการใช้ภาษา โครงสร้างทางภาษา และไวยากรณ์ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนในการสื่อสาร ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ มีการสื่อสารที่มีความหมาย โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้ความสนับสนุนและอำนวยความสะดวกตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้ง ครูผู้สอนยังต้องคอยกระตุ้นและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อีกด้วย (ญัฐชญา บุปผาชาติ, 2561, หน้า 26)

2. มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและทำงานอย่างสร้างสรรค์

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้เป็นกรอบแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4 (จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

1. มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษา ชี้แจง อธิบาย บรรยาย ข่าว ประกาศ บทร้อยกรองต่าง ๆ ได้ อีกทั้ง ยังสามารถจับใจความ สรุป อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลได้

2. พูดหรือเขียนโต้ตอบบอกเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ต่าง ๆ ใกล้ตัว บอกถึงเหตุผล แสดงความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ และใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

3. มีความรู้และเข้าใจที่จะพูดหรือเขียนเพื่อนำเสนอเกี่ยวกับตนเอง ข่าว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้ง ยังสามารถวิเคราะห์ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผล

4. เข้าใจในการใช้น้ำเสียงหรือภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล ตามโอกาสและสถานที่ ความเชื่อ ความแตกต่างของวัฒนธรรม รวมถึงสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

5. มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างประโยคต่าง ๆ รวมถึงสำนวน คำพังเพย สุภาษิต กลอน ของภาษาต่างประเทศ และนำไปใช้ได้เหมาะสม

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นได้

8. มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสืบค้น ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพ

9. มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในหัวข้อและตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในวงคำศัพท์ 3,600-3,750 คำ โดยเป็นคำศัพท์ที่มีระดับการใช้ที่แตกต่างกัน

10. มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ประโยคผสม และประโยคที่ซับซ้อน เพื่อสื่อถึงบริบทต่าง ๆ ได้ทั้งแบบที่เป็นทางการ และไม่ใช่ว่างการ

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับพื้นฐาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 2.3 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. การประเมินการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกัน เมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินควบคู่กันไป เพียงแต่วิธีการวัด และประเมินผลอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การประเมินผลเป็นส่วนสำคัญ และจำเป็นในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการประเมินผลมีความหมายมากกว่า

การให้ระดับผลการเรียนหรือการให้คะแนน แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ และให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียน เพื่อตรวจสอบว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นได้บรรลุตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด การประเมินที่ดีเปรียบเสมือนเครื่องมือช่วยในการเรียนเสมือนเครื่องมือวัดที่บ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

3.1 หลักการสำคัญในการประเมิน

การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลของการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน และความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริง ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและมองเห็นถึงแนวทางในการปรับปรุงตนเอง โดยเน้นความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกัน โดยเน้นที่การวัดกระบวนการ เท่า ๆ กับการวัดผลผลิตของกระบวนการ เน้นการวัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง รวมถึงการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

3.2 การประเมินในแนวใหม่

การประเมินในแนวใหม่ หมายถึง รูปแบบการประเมินที่หลากหลายมากขึ้น เป็นทางเลือกที่เหมาะสมกับการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลตามสภาพจริงประกอบด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้

3.2.1 การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นการประเมินชิ้นงานโครงการของผู้เรียนตามระยะเวลาที่กำหนดให้

3.2.2 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินผลการทำงานที่ใช้สถานการณ์จริงหรือปัญหาชีวิตจริง

3.2.3 การประเมินแฟ้มผลงาน (Portfolio Assessment) เป็นการรวบรวมผลงานของตนเอง โดยผลงานผ่านการวิเคราะห์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของผลงานตามมาตรฐานการเรียนรู้

3.2.4 การประเมินตนเอง (Self-Assessment) เป็นการให้ผู้เรียนตรวจสอบผลงานของตนเอง และสะท้อนความสำเร็จ ความก้าวหน้า และการพัฒนาตนเอง

3.2.5 การสัมภาษณ์ (Interview) การเรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีการประเมินทักษะการพูดอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะผู้เรียนในวัยเยาว์ หรือผู้เรียนที่ยังไม่มีทักษะทางภาษา

3.2.6 การสังเกตของครู (Teacher Observation) เป็นการเก็บข้อมูลประเภทหนึ่ง ที่ครูผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยไม่ขัดจังหวะพฤติกรรมต่าง ๆ

การสอนทักษะการพูดโดยใช้เทคนิคการละคร

1. ความหมายของละคร

ละคร หมายถึง การแสดงประเภทหนึ่ง โดยมีผู้แสดงที่เรียกว่า ตัวละคร มีเวทีหรือสถานที่ใช้ในการแสดง มีบทละครให้แสดงตามเนื้อเรื่อง โดยส่วนมากจะมีดนตรีประกอบ ทั้งนี้ละครมีลักษณะแตกต่างกันออกไปหลายประเภท; การเล่นที่ใช้สัตว์เป็นตัวแสดง เช่น ละครลิง ละครสัตว์, โดยปริยายหมายถึงความเป็นไปของชีวิต เช่น ละครชีวิต โลกคือละครโรงใหญ่ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2554) นอกจากนี้ การละคร ยังหมายถึง รูปแบบของการสื่อสารที่มีการเตรียมและระบุถึงเหตุการณ์ สถานที่ เนื้อเรื่อง บทบาท เหตุการณ์ เวลา และสถานการณ์นั้นๆ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขระหว่างผู้แสดงและผู้ชม การละคร ไม่ได้เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่วไปหากไม่มีการระบุหรือกำหนดและเตรียมองค์ประกอบของสถานการณ์ (นาถิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 36)

การแสดงละคร เป็นอีกกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งอาจจะใช้เป็นกิจกรรมขั้นท้ายสุดหลังจากผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า หรือใช้เป็นกิจกรรมจบการจัดการเรียนการสอนนั้นไปแล้ว โดยส่วนมากจะใช้กิจกรรมนี้ในรายวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาประวัติศาสตร์ ภาษาไทย โดยในรายวิชาภาษาไทยนั้น ผู้เรียนที่จะรับบทบาทเป็นตัวละครนั้น จะต้องศึกษาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บทละคร การตอบโต้ ลักษณะนิสัย รวมไปถึงการแต่งกายเป็นอย่างมาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 267 อ้างอิงใน นาถิชา สีทองเพ็ญ, 2562); Nunan (1991 อ้างอิงใน ประไพศรี ให้อำยอง, 2561, หน้า 4-5) ได้ให้แนวคิดในเทคนิคของการใช้กิจกรรม Role Play ไว้ว่า กิจกรรมนี้เป็นเทคนิคที่ดีในการใช้สอนทักษะการพูด เนื่องจากกิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในเนื้อหา และจากบทละครที่กำหนด

กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้ผู้เรียนที่สวมบทบาทนั้น ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก กระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังสามารถปรับพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ในชีวิตจริง และในขณะเดียวกัน กิจกรรมบทบาทสมมุติยังช่วยให้ผู้เรียน

ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนานมากขึ้นด้วย (วิไล พงษ์สะอาด, 2542, หน้า 45-46 อ้างอิงใน ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์, 2559, หน้า 72)

อย่างไรก็ตาม การแสดงละคร ได้มีความแตกต่างกับการแสดงบทบาทสมมุติที่ว่า การแสดงละครจะต้องมีการวางแผนร่วมกัน ปรีกกากันก่อนที่จะมีการแบ่งหน้าที่ และต้องใช้เวลาในการเตรียมความพร้อมนานพอสมควร ส่วนการแสดงบทบาทสมมุตินั้น จะไม่มีการซักซ้อมล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้หรือเตรียมเครื่องแต่งกายมาประกอบก็ได้ อีกทั้งยังใช้เวลาไม่มากนัก (นาถิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 28) ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการละคร บทบาทสมมุติ หรือ Role Play เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และขั้นตอนในการจัดกิจกรรมค่อนข้างคล้ายคลึงกัน กล่าวคือละคร บทบาทสมมุติ หรือ Role Play เป็นกิจกรรมที่แสดงตามบทบาทตามเรื่องราว มีการวางแผน มีการกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเข้าใจในบทบาท หรือตัวละครนั้น ๆ ทำให้ผู้วิจัยหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายหรือเรียกการละครว่ากิจกรรมบทบาทสมมุติ หรือ Role Play เช่นกัน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้คำว่า “การละคร”

2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวคิดที่เอื้อประโยชน์กับนักเรียนสูงสุด โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนแบบที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (ปัญญา อึ้งสกุล, 2554, หน้า 53 อ้างอิงใน ปัทมา วาสสามัคคี, 2558, หน้า 67) ลักษณะเด่นของวิธีการสอนนี้คือ ครูผู้สอนจะต้องตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนกระทั่งนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Richards, Rodgers and Stephen, 2001; Littlewood, 1995; Williams, 1995, pp. 12-13 อ้างอิงใน ปัทมา วาสสามัคคี, 2558, หน้า 67) นอกจากนี้ อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท (2560, หน้า 62) ยังกล่าวอีกว่า วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาในการสื่อสารได้ ได้แก่ ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามสภาพสังคม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแนวนี้นี้จึงจำเป็นต้องเน้นการทำกิจกรรม เพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยการฝึกนั้นเป็นการฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือทักษะรวม โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้สร้างกิจกรรม เช่น

สร้างสถานการณ์การเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการสนทนา หรือให้ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวความคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งในทักษะการพูด และทักษะการฟัง และยังส่งผลให้การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ ยังสามารถช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาให้นักเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนกล้าพูดและสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) จัดว่าเป็นแนวการสอน (Approach) มากกว่าเป็นทฤษฎีสอน คือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีหลักการสอนที่มีความหลากหลายที่สะท้อนถึงมุมมองในการสื่อสารและการเรียนภาษาสามารถปรับใช้กับกระบวนการในชั้นเรียนได้ ซึ่งเป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น คือ การทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาที่เรียนได้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบท ตลอดจนบทบาทของผู้ติดต่อสื่อสาร ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) จึงเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารระหว่างกัน โดยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน มีการจัดลำดับการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งจะเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางด้านภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549 หน้า 31-34) ทั้งนี้ Larsen-Freeman (2000, pp. 128-132 อ้างอิงใน ชไมพร ชาญวิจิตร และตนิตา ดวงวิไล, 2561) ยังได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ กล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยให้เลือกใช้ภาษาตามความต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีดังกล่าวนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

3. การใช้เทคนิคการละครในการสอนพูดภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอนตามกระบวนการใช้ความคิด ซึ่งเชื่อมโยงทักษะหลาย ๆ ด้าน ทั้งการใช้ความรู้ภาษา ความสามารถในการสื่อสาร ทักษะภาษา

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ CLT ครูผู้สอนมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริงได้ โดยกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง (ธันชนก หงส์เวียงจันทร์, 2561, หน้า 227) ในการจัดการเรียนการสอนแบบ CLT ครูผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด การใช้ภาษาให้มากที่สุด แนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดสามารถติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้

หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนจะเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่ให้ความสำคัญในความหมาย (Meaning) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสนทนาจากสถานการณ์จริงโดยจะเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบท มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) ให้ความสำคัญในการออกเสียงที่ถูกต้อง มีการฝึกการใช้ภาษาทั้งสี่ทักษะการสื่อสาร คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยให้ตระหนักถึงการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ของผู้เรียน อีกทั้งยังแก้ไขในการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องของผู้เรียน (Error Correction) โดยจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะทำหน้าที่กระตุ้นผู้เรียนจากการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสื่อสารมากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communicative Activities) เป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาเพื่อสื่อความหมายที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสาร และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์กับชุมชน (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้นเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบุคคลในบริบทต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ (Toopthong Kangsawas, 2006 อ้างอิงใน ฉันทภา โพธิ์พุ่ม, 2562, หน้า 114-115)

วิธีการสอนโดยใช้การละคร คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนแสดงละคร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหา และบทละครที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา และสามารถทำให้ทั้งผู้แสดง ผู้ชม เกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องนั้น ๆ ได้นาน รวมถึงอธิบายถึงองค์ประกอบของวิธีการสอน โดยใช้การแสดงละคร ประกอบด้วย 1) ผู้สอนและผู้เรียน 2) บทละคร คือ เรื่องที่มีเนื้อหาและบทพูดกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ 3) การแสดงตามบทที่กำหนดหรือการชมและสังเกตการณ์แสดง 4) การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเนื้อหาการแสดง 5) การสรุปการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการแสดงและชมการแสดง และ 6) ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (ทีศนา แคมณี, 2555 อ้างอิงใน นาถิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 353-356)

4. ประโยชน์ของเทคนิคการละครต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ของวิธีสอนโดยใช้การแสดงละครไว้ใน การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะ ความสามารถในการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้ 1) ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่เรียนมีชีวิตชีวา ทำให้เกิดความเข้าใจ ได้เห็นคุณค่าของศิลปะด้านต่าง ๆ 2) เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และมีส่วนร่วม 3) ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน การแสดงออก และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และ 4) ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก (นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 33)

กิจกรรมการละครยังช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาได้อย่างมีจุดประสงค์กว่า ในห้องเรียนภาษาทั่วไป โดยปกติห้องเรียนภาษาทั่วไปจะมุ่งเน้นที่ผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อให้ข้อมูล แต่ในห้องเรียนภาษาที่ใช้กิจกรรมการละคร นอกจากจะใช้ภาษาเพื่อให้ข้อมูลแล้ว ผู้เรียนยังมี โอกาสที่จะแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นส่วนตัว ขณะทำกิจกรรมได้ให้ ความสำคัญกับกิริยาอาการของผู้พูดในด้านสังคม ชั้นเรียนทั่วไป ผู้เรียนจะรับรู้และสนใจในเรื่อง ของสังคมวัตถุ แต่ในชั้นเรียนกิจกรรมการละคร จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความเป็นมนุษย์ และความสำคัญของสังคมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เพราะกิจกรรมการละคร เป็นกิจกรรมที่จัดเตรียม เหตุการณ์ สถานการณ์ มีการจัดบทบาทอย่างสมจริงกับเรื่องราว มีความสัมพันธ์ใหม่เกิดขึ้น สามารถทำให้เกิดความต้องการในการใช้ภาษา ความเข้าใจในความหมายของภาษาในรูปแบบ ที่แตกต่างกันตามสถานการณ์ จึงทำให้เกิดการพัฒนาการใช้ภาษาในผู้เรียน (Byron, 1986, pp. 133-134 อ้างอิงใน นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2562, หน้า 42-43)

นอกจากนี้ กิจกรรมบทบาทสมมุติยังช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านการฝึกภาษาที่ใช้ใน การสื่อสาร เพราะในการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนได้แสดงออกเป็นคนอื่นและได้ใช้ภาษา ตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมุติมักมีพื้นฐานจากสถานการณ์จริงในสังคม ดังนั้น ส่วนวนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารย่อมใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น การสวมบทบาททำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดความมั่นใจในตนเอง (Ur, 1998, pp. 9-10 อ้างอิงใน ภัทรลดา วงษ์โยธา, 2558, หน้า 52)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกศสุดา ปงลังกา (2550 อ้างอิงใน ประไพศรี ให้อายอง, 2561, หน้า 5) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น นอกจากนี้ นาถิชา สีทองเพ็ญ (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาความสามารถทางการพูดและการเขียนโดยใช้กิจกรรมการละคร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามโคก พบว่า นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 ผลการประเมินการทำงานกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการละคร พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดี และผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ล่าสุด สิริวรินทร์ เกรย์ (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การละครและเทคนิคการละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โดยกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 54 คน ผลการวิจัย พบว่า ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Sukendo (2018, p. 1) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยการละครของนักเรียน Grade 12 ที่ SMA Santo Thomas Yogyakarta โดยงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงเทคนิคในการพัฒนาความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และการตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิคการละคร ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่จะศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน และการศึกษานี้เป็นการศึกษา

เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการพูด จากการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดโดยการละคร นักเรียนมีการพัฒนาเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการจัดกิจกรรม แสดงให้เห็นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนนี้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากผลการวิจัยนี้ ทำให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการละคร สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ นอกจากนี้ จากการวิจัยเรื่องการใช้ละครและเทคนิคการละครในการสอนสนทนาภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ Masoumi–Moghaddam (2018, p. 63) ที่ทำการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการของการละครที่ใช้ในห้องเรียน และเพื่อแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสนทนาภาษาอังกฤษ โดยได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยนี้ คือ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมไม่มีการพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ แต่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการละครและเทคนิคการละครในกลุ่มทดลองนั้น พบว่า มีการพัฒนาและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการใช้ละครและเทคนิคการละครในการสอนสนทนาภาษาอังกฤษ และงานวิจัยของ Arimia, Asnawi and Chairina ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคการละครในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (2019, p. 98) เพื่อศึกษาการใช้เทคนิคการละคร สามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้หรือไม่ โดยมีการเก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร มีความแตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนก่อนเรียน เฉลี่ยอยู่ที่ 51.63 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ 63.64 จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครนั้น สามารถเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ และอาจจะเป็นเทคนิคการสอนหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และล่าสุด Asli, Akyuz and Tanis (2020, p. 146) ได้ศึกษาถึงผลของการใช้กิจกรรมการละครในทักษะการพูดของนักเรียน EFL เพื่อต้องการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการละครที่มีต่อทักษะการพูดของนักเรียน และเพื่อวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการละครในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จากการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการพูด แบบสอบถามทัศนคติ และการสัมภาษณ์นั้น พบว่า การใช้การละครในการจัดการเรียนการสอนการพูด

มีผลดีต่อการส่งเสริมด้านทักษะการพูดของนักเรียน EFL และนักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการใช้กิจกรรมการละครในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม (Edutainment) ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ขอบเขตของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. รูปแบบการวิจัย
6. วิธีดำเนินการวิจัย
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

กลุ่มเป้าหมาย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม (Edutainment) ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนพานพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36

ขอบเขตของการวิจัย

การดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร และแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ประยุกต์ใช้ร่วมกัน โดยให้ขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เป้าหมาย

เป้าหมายในการศึกษา คือ การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละครและแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม (Edutainment) ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนพานพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 จำนวน 31 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาและระยะเวลา

เนื้อหาสาระที่ใช้ในการศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษากับวัฒนธรรม ภาษาเพื่อการส่งเสริมประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ระยะเวลาการสอนและจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลา 5 สัปดาห์ ในคาบเรียนวิชาเพิ่มเติม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละครในครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร จำนวนทั้งหมด 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ รวมเวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชุด ชุดที่ 1 การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพ เป็นสื่อประกอบการพูด ชุดที่ 2 การสัมภาษณ์เพื่อสอบเข้าเรียนต่อ ชุดที่ 3 การพูดเกี่ยวกับครอบครัวจากภาพครอบครัว และชุดที่ 4 การพูดทางโทรศัพท์เป็นคู่
3. แบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร จำนวน 20 คำถาม โดยใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านครูผู้สอน ตอนที่ 2 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ตอนที่ 3 ด้านพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร และตอนที่ 4 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ
4. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด โดยดัดแปลงจาก ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550, หน้า 358)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ ธรรมชาติเฉพาะวิชา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา เอกสารหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ หนังสือแบบเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

1.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร จัดรวบรวมเพื่อเตรียมวิเคราะห์เป็นเนื้อหาย่อย

1.3 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละเนื้อหาของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 จัดหน่วยการเรียนรู้ นำเนื้อหาจากการวิเคราะห์มารวบรวมจัดหน่วยการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้

1.4.1. English for Socials and Cultures

1.4.2. All about Me

1.4.3. Health

1.4.4. My Community

1.4.5. Technologies

1.5 คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้เพื่อการศึกษาพัฒนา ได้คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 English for Socials and Cultures เนื่องจากเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการพูด การสื่อสาร ซึ่งได้ตรงกับจุดประสงค์ของการศึกษา

1.6 ศึกษาค้นคว้านวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยทำการศึกษาแนวการสอนต่าง ๆ วิธีการสอนต่าง ๆ เทคนิคการสอน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาวิธีที่ดีและเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่เลือกไว้ ซึ่งได้พบว่า เทคนิคการละคร เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เทคนิคการละคร มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1.6.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

1.6.2 ขั้นอธิบายกิจกรรมหลัก

1.6.3 ขั้นกิจกรรมหลัก

1.6.4 ขั้นแสดงความคิดเห็น

1.7 ศึกษาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ CLT ที่เป็นวิธีการสอนที่สำคัญ โดยเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดลำดับการเรียนรู้ได้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน การสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.7.1 ช้่นนำเสนอเนื้อหา

1.7.2 ชั้นฝึกปฏิบัติ

1.7.3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการสอนทั้ง 2 อย่างมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน จะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ได้ประยุกต์เข้าด้วยกัน ทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม หรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
2. ขั้นการนำเสนอ
3. ขั้นฝึก
4. ขั้นอธิบายกิจกรรมหลัก
5. ขั้นกิจกรรมหลักหรือขั้นปฏิบัติ
6. ขั้นสรุปและผลย้อนกลับ

1.8. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 English for Socials and Cultures ใช้ในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเทคนิคการละคร โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ CLT โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หน่วยย่อย ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน 10 ชั่วโมง

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. สาระสำคัญ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
6. เนื้อหาสาระ
7. ภาระชิ้นงาน / ชิ้นงาน
8. กิจกรรมการเรียนรู้
  - 8.1 ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
  - 8.2 ขั้นการนำเสนอ
  - 8.3 ขั้นฝึก
  - 8.4 ขั้นอธิบายกิจกรรมหลัก
  - 8.6 ขั้นกิจกรรมหลักหรือขั้นปฏิบัติ

8.6 ชั้นสรุปและผลย้อนกลับ

9. สื่อการเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
11. กิจกรรมเสนอแนะ
12. ความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
13. บันทึกหลังสอน
  - 13.1 ผลการสอน
  - 13.2 ปัญหาและอุปสรรค
  - 13.3 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา

2. การสร้างแบบประเมินผล

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ ผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

2.1 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการศึกษาเพื่อพัฒนา

2.2 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการวัดผล ประเมินผลอ้างอิง
มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียน จำนวน 4 ชุด โดยกำหนดกรอบเนื้อหาที่จะใช้ในแบบทดสอบให้มีความสัมพันธ์กับ
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและสอดคล้องกับบทเรียนของผู้เรียน โดยใช้ทดสอบก่อน
เรียนเพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความสามารถในการพูดระดับใด ทดสอบโดยครูต่างชาติ
จำนวน 1 คน และครูไทยจำนวน 1 คน

2.4 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมเพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการละครมีรายละเอียด
ของแบบทดสอบ ดังนี้

ชุดที่ 1 การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพ เป็นสื่อประกอบการพูด

การพูดเพื่อการสื่อสาร โดยมีภาพลักษณะท่าทาง กริยาการกระทำต่าง ๆ เป็นสื่อประกอบการพูด แสดงท่าทางประกอบการพูด จำนวน 20 ภาพ ต้องตอบครบ 20 ภาพ สอบทีละคน คนละ 2 นาที

ชุดที่ 2 การสัมภาษณ์เพื่อสอบเข้าเรียนต่อ 1 ชุด 20 ประโยค สอบทีละคู่ คู่ละ 2 นาที ซึ่งจะเป็นคำถามที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์เพื่อการศึกษาต่อ โดยให้นักเรียนแสดงละครตามบทบาทของนักเรียนผู้เข้าสัมภาษณ์และกรรมการสัมภาษณ์

ชุดที่ 3 การพูดเกี่ยวกับครอบครัวจากภาพครอบครัว 1 ภาพ สอบทีละคน คนละ 2 นาที โดยให้นักเรียนพูดอธิบายจากรูปภาพครอบครัวในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ชุดที่ 4 การพูดทางโทรศัพท์เป็นคู่ โดยกำหนดสถานการณ์เป็นภาษาไทย ให้ 1 สถานการณ์ ให้พูดเป็นภาษาอังกฤษ สอบทีละคู่ คู่ละ 2 นาที

2.5 การสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ใช้แบบทดสอบการพูดทั้ง 4 ชุด โดยใช้เกณฑ์ 5 ระดับ คือ ระดับ 1-5 โดยดัดแปลงเกณฑ์การประเมินของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550, หน้า 358)

2.6 การทดสอบใช้วิธีการบันทึกด้วยแถบบันทึกเสียงของผู้สอบไว้ตรวจสอบอีกครั้ง

2.7 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและด้านการวัดและประเมินผล พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม คำนวณหาค่าดัชนีความถูกต้อง (IOC) ก่อนนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย

รูปแบบการวิจัย

ได้เลือกศึกษาพัฒนาโดยใช้ผู้เรียนกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ (One group, Pretest-Posttest design)

ตาราง 1 แสดงแบบแผนผังการศึกษาพัฒนา

ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรม (Pretest)	ดำเนินการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ (Treatment)	ทดสอบหลังการจัดกิจกรรม (Posttest)
X1	T	X2

วิธีดำเนินการวิจัย

ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการละครตามขั้นตอน ดังนี้

1. แจกความประสงค์พัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายให้หัวหน้าวิชาการทราบ และผู้บริหารทราบ
2. เลือกกลุ่มเป้าหมาย 1 กลุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยไม่มีการสุ่มสมาชิกในกลุ่มเป้าหมาย
3. ทดสอบผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมาย ก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด จำนวน 4 ชุด จัดทดสอบในเวลาเรียน จำนวน 5 ชั่วโมง
4. ดำเนินการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Treatment) ด้วยตัวเอง โดยใช้นวัตกรรมคือ เทคนิคการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร (Drama Activities) และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ประยุกต์ใช้ร่วมกันทำการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านต่าง ๆ ดังนี้
  - 4.1 ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับทดสอบหลังเรียน
  - 4.2 ผู้สอนและผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขร่วมกัน เพื่อให้ทราบถึงปัญหา ปรับปรุงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร แจกและชี้แจงความประสงค์พัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายให้ผู้บริหารและงานวิชาการทราบ รวมถึงชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกลงเรียนรายวิชาเพิ่มเติม จำนวน 31 คน ให้ทราบว่า จะเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากรในการทำวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร และผู้วิจัยนำแบบฟอร์มให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนลงลายมือชื่อยินยอมเข้าร่วมการเก็บข้อมูล และรับทราบข้อมูลว่าผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยชื่อและนามสกุล ข้อมูลส่วนตัว และกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมการเก็บข้อมูลได้ตลอดเวลา

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมด้านการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร จำนวน 6 ครั้ง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล Pre-test ก่อนดำเนินกิจกรรม

และ Post-test หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ Pre-test และ Post-test

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยทำการแจกแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร โดยใช้ Google Form จัดส่งลิงค์ผ่านช่องทางออนไลน์ในกลุ่มไลน์ส่วนตัว (Line) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างครูผู้สอนในฐานะนักวิจัย และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนก่อนและหลังเรียน รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลจาก Google Form จัดหมวดหมู่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเตรียมข้อมูลสำหรับการแสดงผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร ทั้งหมดมาวิเคราะห์ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเป็น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น (Validity and Reliability) โดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ที่มีประสบการณ์ จนกระทั่งได้สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ
2. ส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและด้านสถิติตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
3. สรุปผล อภิปราย โดยการใช้ตารางและการพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50–5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50–4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50–3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50–2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์หาค่า t-test แบบ Dependent samples จากการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลัง
การทดลอง			
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและ
หลังการทดลอง			

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละคร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติม (Edutainment) ของโรงเรียนพานพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 จำนวน 31 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลา 10 สัปดาห์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ทั้งนี้ มีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

D แทน ค่าเฉลี่ยผลต่างข้อมูล

X แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

t แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

N แทน จำนวนผู้เรียน

ΣD แทน ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่

ΣD^2 แทน ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียนก่อนและหลังจัดกิจกรรม

ความสามารถในทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการเรียนรู้	31	74.77	11.47			
หลังการเรียนรู้	31	92.23	6.40	894	968256	24.60**

หมายเหตุ: **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครของนักเรียน พบว่า คะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.47 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.40 และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม คือ 74.77 และ 92.23 ตามลำดับ แสดงว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมที่ 89.25 กับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.40 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้น แต่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาคำความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ระดับ 5 คือ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 คือ ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 คือ ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 คือ ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 คือ ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาคำพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

คำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน			
1. ครูช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างทั่วถึง ขณะทำกิจกรรมการละคร	4.45	0.75	มาก
2. ครูอธิบายวิธีการเขียนบทและการแสดงละครให้เข้าใจ ง่าย	4.27	0.72	มาก
3. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกชั้น ตอนของการเรียนรู้	4.42	0.75	มาก
4. ครูจัดสภาพห้องเรียนและมีอุปกรณ์พร้อมในการทำ กิจกรรมการละคร	4.30	0.77	มาก
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน			
5. นักเรียนสามารถนำบทบาท ภาษา บทสนทนา นำมาประยุกต์ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้	4.21	0.74	มาก
6. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร	4.15	0.76	มาก
7. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า	4.21	0.82	มาก
8. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการละคร เพื่อความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสุข ในการเรียน	4.30	0.68	มาก
9. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนทักษะ การพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.18	0.73	มาก
10. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.15	0.80	มาก
11. นักเรียนมีการวางแผนฝึกซ้อมเตรียมตัวอย่างเป็น ขั้นตอนและเป็นระบบ เตรียมตัวอย่างขั้นตอนและเป็นระบบ	4.15	0.76	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

คำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร			
12. ช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา	4.24	0.79	มาก
13. ช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ	4.15	0.80	มาก
14. ช่วยให้ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.18	0.77	มาก
15. ช่วยให้พูดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	4.15	0.76	มาก
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ			
16. นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.24	0.75	มาก
17. นักเรียนสามารถนำเทคนิคการละครในวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.21	0.70	มาก
18. นักเรียนสามารถทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.24	0.66	มาก
19. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.06	0.84	มาก
20. นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ	4.19	0.78	มาก
ภาพรวม	4.22	0.76	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผลการศึกษาคำถามความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) หากแบ่งเป็นด้าน ๆ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อครูผู้สอน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ (ข้อ 1) ครูช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงจนกระทั่งทำกิจกรรมการละคร ($\bar{X} = 4.45$) ลำดับที่ 2 (ข้อ 3) ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.42$) และลำดับที่ 3 (ข้อ 4) ครูจัดสภาพห้องเรียนและมีอุปกรณ์พร้อมในการทำกิจกรรมการละคร ($\bar{X} = 4.30$)

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 1 (ข้อ 8) นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการละคร เพื่อความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสุขในการเรียน ($\bar{X} = 4.30$) ลำดับที่ 2 โดยมี 2 ลำดับที่ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ (ข้อ 5) นักเรียนสามารถนำบทบาท ภาษา บทสนทนา นำมาประยุกต์ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 4.21$) และ (ข้อ 7) นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า ($\bar{X} = 4.21$) และลำดับที่ 3 (ข้อ 9) นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.18$)

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดย เทคนิคการละคร โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 1 (ข้อ 12) ช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 4.24$) ลำดับที่ 2 (ข้อ 14) ช่วยให้ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.18$) และลำดับที่ 3 โดยมี 2 ลำดับที่ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ (ข้อ 13) ช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ (= 4.15) และ (ข้อ 15) ช่วยให้พูดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.15$) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 1 โดยมี 2 ลำดับที่ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ (ข้อ 16) นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.24$) และ (ข้อ 18) นักเรียนสามารถทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และได้ฝึกความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่มร่วมกัน ($\bar{X} = 4.24$) ลำดับที่ 2 (ข้อ 17) นักเรียนสามารถนำเทคนิคการละคร ในวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.21$) และลำดับที่ 3 (ข้อ 20) นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.19$)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละคร ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานพิทยาคม สรุปผลการศึกษาไว้ตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. พัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร จากผลการศึกษา พบว่า
ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น หลังจาก
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การละครโดยใช้กระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative
Language Teaching)

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิค
การละคร จากการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากในด้านครูผู้สอน
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร และด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียน
ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษายังพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากเป็นอันดับที่หนึ่ง
ต่อครูผู้สอนในด้าน การให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึงขณะเข้าร่วม
กิจกรรมการละคร อย่างไรก็ตามความพึงพอใจด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นนั้น
ผลการศึกษาอยู่ในอันดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลัง
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร
พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า
กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร ช่วยส่งเสริมทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ลงเรียนวิชาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบ
ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้น

ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่า การฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนนั้น สามารถพัฒนาไปพร้อม ๆ กันได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภัทสรดา บัวรุ่งสวัสดิ์, อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ และพงศธร มหาวิจิตร (2561) ที่พบว่า ผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเชิงปฏิบัติการ พบว่า 1) นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 2) นักเรียนมีพฤติกรรมกระตือรือร้น สนุกสนาน และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริงเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ สอดคล้องกับคำกล่าวของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2550); Good (1973); Gordon (1973) ที่ว่า ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ กุศยา แสงเดช (2545); พรรณีภา องศุลาภา (2551) ที่พบว่า ชุดการสอนช่วยเร่งและกระตุ้นความสนใจ ผู้เรียนแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัดของตนอีกด้วย นอกจากนี้ สิทธิวิรินทร์ เกรย์ (2561) ยังกล่าว ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษา มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร อย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนหลังเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนา โดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละคร และเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

2.1 ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า หลังจากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีคะแนนการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประไพศรี ให้อย่าง (2561) ที่พบว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีผลการคะแนนทดสอบหลังการทดสอบ สูงกว่าการทดสอบก่อนการเรียน หลังจากได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ นักวิจัยกล่าวว่า กิจกรรมการสื่อสารแบบบทบาทสมมุติ ช่วยเพิ่มบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ สร้างแรงบันดาลใจ

ให้กับผู้เรียนในการค้นคว้า ผักผ่อน และพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน (ประไพศรี ให้อำยอง, 2561, หน้า 1) และสอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ที่ได้ประกาศให้มีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบหลักที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ และยังสอดคล้องกับ Johnson and Morrow (1981) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนที่น่าสนใจซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี คือ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาแบบสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง ในด้านการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหา การอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และความพร้อมของห้องเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นาถธิชา สีทองเพ็ญ (2562) ที่พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการละคร เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานของวิจัยของ ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2558) ที่พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมุติอย่างเข้าใจและชัดเจนมากที่สุด โดยผู้สอนมีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ทบทวนโครงสร้างหน้าที่ทางภาษา ก่อนทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้โครงสร้างแต่ละหน้าที่ทางภาษา สอดคล้องกับ ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2559) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ นั้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ ในระดับมาก

2.3 การใช้เทคนิคการละครในห้องเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด และความรู้สึก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากในการใช้เทคนิคการละครในห้องเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การใช้เทคนิคการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน รู้สึกไม่น่าเบื่อ และมีความสุขกับการเรียน ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของ Iamsaard and Kerdpol (2015) ที่พบว่า การใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า รู้สึกสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถเข้าใจบทเรียนมากขึ้น และรู้สึกไม่น่าเบื่อ เช่นเดียวกับ Alvarado (2017) ที่พบว่า การใช้เทคนิคการแสดงละครและภาพยนตร์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนค่อย ๆ ซึมซับกระบวนการเรียนรู้ภาษา เช่นเดียวกับ Mosoumi-Moghaddam (2018) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคการละครในสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ไบรอน (Byron, 1986); เวสเซลส์ (Wessels, 1987) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการละครเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาภาษา เป็นกลวิธี (Technique) ที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษาได้ บทบาทของกิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนพูดเน้นความสำคัญที่บทบาทของผู้เรียนในฐานะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง (Active Participant) โดยมีองค์ประกอบในการพัฒนาการเรียนรู้ คือ สถานการณ์ปัญหา วิธีแก้ปัญหา ประสบการณ์ อารมณ์ และการลงมือปฏิบัติ

2.4 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละครช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา

ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนจากแบบสำรวจความพึงพอใจของเรียนที่มีความพึงพอใจในระดับมากต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละครในด้านการความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประไพศรีให้ฉายง (2561) ที่พบว่า การฝึกทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้การฝึกพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนพูดได้คล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีการออกเสียงที่ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำและสำเนียงได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับ วิจรอง เทพสุริยวงศ์ (2547) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้านการพูดโดยใช้กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์ เพราะผู้เรียนได้ฝึกพูดเพื่อสื่อความหมายจากการจำลองสถานการณ์จริง จนเกิดความเคยชิน ทั้งทางด้านภาษา และท่าทางสำหรับการนำเสนอคำศัพท์

และหน้าที่ทางภาษา ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายจากสถานการณ์และบทบาท ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการสื่อความหมายใช้ภาษาได้คล่องขึ้น พูดสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ ใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการสื่อสาร และยังสอดคล้องกับ มาเล่และดัฟ (Malay and Duff, 1994) ที่ว่า กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนทราบถึงความหมายและความเหมาะสมของการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ จะเห็นได้จากการใช้กิจกรรมการละครที่ระดับการประเมินการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์อยู่ในระดับดี

3. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละครกับกระบวนการเรียนรู้แบบ CLT

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละครของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ CLT นั้นพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ดังที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้สูงขึ้น จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละครของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้นำแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากกระบวนการ CLT ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ 4 แผนนั้น สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สนุกสนานเพลิดเพลิน รวมไปถึงผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง และใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน โดยครูผู้สอนมุ่งเน้นถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบ CLT ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นถึงความสำคัญของผู้เรียน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอนตามกระบวนการการใช้ความคิด ซึ่งเชื่อมโยงทักษะหลาย ๆ ด้าน ทั้งการใช้ความรู้ภาษา ความสามารถในการสื่อสาร ทักษะภาษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร มีดังนี้

1. การเก็บบันทึกข้อมูลที่อยู่นอกห้องเรียน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะการพูดจริงในสถานการณ์จริง
2. บุรณาการกับรายวิชาอื่นเพื่อพัฒนางานวิจัยต่อไป

3. พัฒนาทักษะการละครมากขึ้น โดยอาจจะเพิ่มเติมในการร้อง เช่น ละครเวที เพื่อมีการพัฒนางานวิจัยที่หลากหลาย

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ มีข้อจำกัด ดังนี้

1. นักเรียนมีความแตกต่างด้านระดับพื้นฐานของการใช้ภาษา ทำให้ส่งผลต่อข้อจำกัดในด้านเวลา เพราะนักเรียนบางคนใช้เวลานานในการเตรียมตัว
2. ขนาดของห้องเรียนและลักษณะของห้องเรียนที่มีโต๊ะเก้าอี้จำนวนมาก ทำให้ห้องเรียนมีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการเตรียมความพร้อม และการแสดง
3. ในบางครั้งในการจัดกิจกรรมใช้เวลาค่อนข้างมาก ในขณะที่คาบเรียนมีเวลาจำกัด ทำให้ต้องเร่งจัดกิจกรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียน:**

เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้**

ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ.

เกตุสุดา ปงลังกา. (2550). **การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา**

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ชไมพร ชาญวิจิตร และดนิตา ดวงวิไล. (2561). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in**

Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถ

ด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. Journal of Educational Measurement

Maharakham University, 24(1), 111–124.

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรีชญา ชยวฑฒโฒ (ถิ่นแถว) และประดิษฐ์ ชื่นบาน. (2562). **การพัฒนา**

ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี

CLT. Journal of Graduate MCU Khonkaen Campus, 6(4), 109–122.

ณัฐชญา บุปพาชาติ (2561) **การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูด**

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. การค้นคว้าอิสระ

ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ดารุณี ถาวรวิฒนะ, อเนชา เพียรทอง, เกริญไกร, รอดบัญญัติ และรัตนภรณ์ ศรีพุ่มบาง.

(2559). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้การสอน**

แบบบทบาทสมมติ. ใน การประชุมระดับชาติครั้งที่ 13 (หน้า 2246–2255).

นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

- ธัญชนก หงส์เวียงจันทร์, ทิพาพร สุจारी, และสุรกันต์ จังหาร. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ประกอบเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 13(1), 225–236.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). **การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธีระศักดิ์ สิ้นชัย และพชรนนท์ สายัญญ์เกษะ. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนสอน ทีม คู่ เดียว: กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 8(2), 70–89.
- ธูปทอง กว้างสว่างดี. (2549). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย.
- นาถธิชา สีสทองเพ็ญ. (2562). **การพัฒนาความสามารถการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- ปัทมา วาสสามัคคี (2558) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 9(1), 65–74
- ประไพศรี ใหล้าของ. (2561). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 7(1), 1–12.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและปฏิบัติการ. *วารสารวิชาการ*, 5(7), 52–57.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิรงรอง เทพสุริยวงศ์. (2547). **การใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคมจังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- คันทนะ มุลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**, 10(1), 68–83.
- สิริวรินทร์ เกรย์. (2563). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การละครและเทคนิคการละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**, 9(2), 267–278.
- สุภัทสร บัวรุ่งสวัสดิ์, อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ และพงศธร มหาวิจิตร (2561). การพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. **วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ**, 13(1), 176–185.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท. (2561). การศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. **Journal of Education KHON KAEN UNIVERSITY**, 40(1), 60–72.
- Alvarado, J. S. (2017). The use of theater and drama techniques to foster speaking skills in the English class. **Revista De Lenguas Moernas**, 26, 305–317.
- Armia, A., Asnawi, A. and Chairina, C. (2019). The Effect of Drama Technique in Teaching Speaking at Senior High School Students. **Research in English and Education (READ)**, 4(3), 98–107.
- Asli, A. and Ayfer, T. (2020). Effect of Drama Activities on EFL Students' Speaking Skills. **ELT Research Journal**, 9(2), 146–166.
- Betharika, S. (2018). Improving Student's Speaking Skill Ability through Drama for Students Grade XII SMA Santo Thomas Yogyakarta. **Journal of English Language and Padagogy**, 1(2), 1–9

- Brown, H. D. (2007). **Principles of language learning and teaching**. New York: White Plains.
- Byrne, D. (1986). **Teaching Oral English**. London: Longman.
- Byrun, K. (1986). **Drama in the English Classroom**. New York: Methuen.
- Dougill, J. (1987). **Drama in Activies for Langue Learning**. London: Macmilian.
- Harmer, J. (2001). **The Practice of English Language Teaching** (3rd ed.). Harlow: Longman.
- Iamsaard, P. and Kerdpo, S. (2015). A study of effect of dramatic activities on improving English communicative speaking skill of grade 11th students. **English Language Teaching**, 8(11), 68–78.
- Larsen–Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching** (2nd ed.). Oxford: OUP.
- Littlewood, W. (1995), **Communicative Language Teaching**. Cambridge: Great Britain.
- Maley, A. and Duff, A. (1994). **Drama Techniques in Language Learning** (2nd ed.). Cambridge: Great Britain.
- Masoumi–Mohaddam, S. (2018). Using drama and drama techniques to teach English Conversations to English as a foreign language learner. **International Journal of Applied Linguistics English Literature**, 7(6), 64–68.
- Morrow, K. (1981). Principle of Communicative Methodology. In **Communicative in the classroom**, 59–66, Edited by Johson, K. and Morrow, K. Essex: Longman.
- Ur P. (1998). **A Course in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพะเยา

UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้การทดสอบผู้เรียน

จำนวน 4 ชุด 120 คะแนน

ชุดที่ 1

การพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ท่าทางประกอบประกอบด้วย 3 หัวข้อการทดสอบดังนี้

1. การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพเป็นสื่อประกอบการพูดและแสดงท่าทางโต้ตอบ มีจำนวน 20 คะแนน
2. การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพอาหาร เครื่องดื่ม กิริยาท่าทางประกอบการเลือกพูดการแสดงท่าทางความรู้สึกชอบและไม่ชอบ 20 ภาพ 20 คะแนน
3. การพูดเพื่อการสื่อสารสนทนาเป็นคู่ ในหัวข้อแนะนำตนเองกับเพื่อนใหม่ 1 ข้อ

ชุดที่ 2

การสัมภาษณ์เพื่อการสอบเข้าเรียนต่อ 1 ชุด 20 ประโยค 20 คะแนน

ชุดที่ 3

1. การบรรยายเกี่ยวกับครอบครัว
2. การบรรยายเกี่ยวกับครอบครัวจากภาพ 1 ข้อ 20 คะแนน

ชุดที่ 4

1. การพูดทางโทรศัพท์
2. การพูดทางโทรศัพท์เป็นคู่โดยกำหนดสถานการณ์เป็นภาษาไทยให้ 1 สถานการณ์ 20 คะแนน

คำชี้แจงแบบทดสอบชุดที่ 1

ข้อ 1 การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพเป็นสื่อประกอบการพูดและแสดงท่าทางโต้ตอบ มีจำนวน 20 คะแนน

เวลาการทดสอบ 5 นาทีต่อนักเรียน 1 คน

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละ 1 คน
2. ให้อุปกรณ์ภาพทีละ 1 ภาพ เรียงจากภาพที่ 1 ถึง 20 ตามลำดับ
3. ใช้เวลาตอบ 15 วินาทีต่อ 1 ภาพ
4. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
5. ทดสอบโดยครูชาวไทย 1 คน และครูชาวต่างชาติ 1 คน

ข้อ 2 การพูดเพื่อการสื่อสารโดยมีภาพอาหารเครื่องดื่มกิจกรรมกระทำประกอบการเลือกพูด แสดงท่าทางความรู้สึกชอบและไม่ชอบ 20 ภาพ 20 คะแนน

เวลาการทดสอบ 5 นาทีต่อนักเรียน 1 คน

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละ 1 คน
2. ให้อุปกรณ์รวมค่านามสามารถเลือกพูดความชอบค่านาม 5 ภาพ ไม่ชอบ 5 ภาพ
3. ให้อุปกรณ์รวมแสดงกิจกรรมการสามารถเลือกพูดความชอบ 5 ภาพ ไม่ชอบ 5 ภาพ
4. ใช้เวลาตอบ 15 วินาทีต่อ 1 ภาพ
5. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
6. ทดสอบโดยครูชาวไทย 1 คน และครูชาวต่างชาติ 1 คน

ข้อ 3 การพูดเพื่อการสื่อสารสนทนาเป็นคู่ในหัวข้อแนะนำตนเองกับเพื่อนใหม่ 1 ข้อ 20 คะแนน

เวลาการทดสอบ 5 นาทีต่อนักเรียน 1 คู่

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละ 1 คู่
2. กำหนดบทบาทเป็นนักเรียน A และนักเรียน B
3. นักเรียนแต่ละคนจับฉลากบทบาทให้แสดงการพูดตามบทบาทที่ได้รับ
4. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
5. ทดสอบหรือครูชาวไทย 1 คน และครูชาวต่างชาติ 1 คน

คำชี้แจงแบบทดสอบชุดที่ 2

การสัมภาษณ์เพื่อการเข้าเรียนต่อ

การสัมภาษณ์เพื่อสอบเข้าเรียนต่อ ให้นักเรียนสมมุติตัวเองเป็นนักเรียนสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง และขณะนี้ครูกำลังสัมภาษณ์นักเรียนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อกรอกข้อมูลลงในประวัตินักเรียน

เวลาการทดสอบ 5 นาทีต่อนักเรียน 1 คน

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละ 1 คน
2. นักเรียนตอบคำถามจากผู้สัมภาษณ์ทุกข้อ
3. ใช้เวลาตอบทุกข้อภายใน 5 นาที
4. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
5. ทดสอบโดยครูชาวไทย 1 คน และครูชาวต่างชาติ 1 คน

คำชี้แจงแบบทดสอบชุดที่ 3

บรรยายเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว

การบรรยายเกี่ยวกับครอบครัวจากภาพให้นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้แล้วพูดบรรยายภาพตามเวลาที่กำหนด

เวลาการทดสอบ ใช้เวลา 3 นาทีต่อนักเรียน 1 คน

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละ 1 คน
2. นักเรียนพูดบรรยายเกี่ยวกับครอบครัวจากภาพ
3. ใช้เวลาพูดบรรยายภายใน 3 นาที
4. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
5. ทดสอบโดยครูชาวไทย 1 คน และครูชาวต่างชาติ 1 คน

คำชี้แจงแบบทดสอบชุดที่ 4

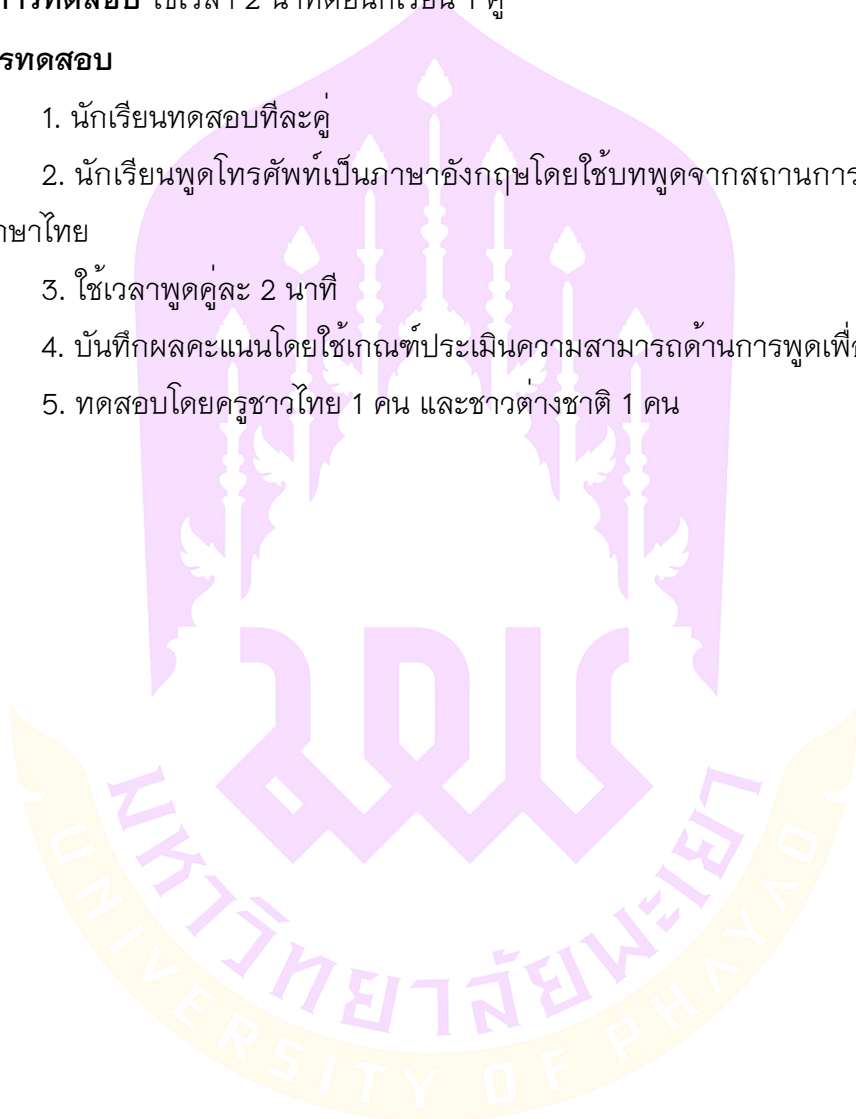
การพูดโทรศัพท์

การพูดโทรศัพท์ให้นักเรียนพูดโทรศัพท์โดยใช้สถานการณ์ภาษาไทยที่กำหนดให้พูดเป็นภาษาอังกฤษ

เวลาการทดสอบ ใช้เวลา 2 นาทีต่อนักเรียน 1 คน

วิธีการทดสอบ

1. นักเรียนทดสอบทีละคน
2. นักเรียนพูดโทรศัพท์เป็นภาษาอังกฤษโดยใช้บทพูดจากสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นภาษาไทย
3. ใช้เวลาพูดคู่ละ 2 นาที
4. บันทึกผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
5. ทดสอบโดยครูชาวไทย 1 คน และชาวต่างชาติ 1 คน

**เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
ก่อนและหลังการเรียน**

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน					น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
	5	4	3	2	1		
ความถูกต้องด้าน เนื้อหา	พูดได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อ ที่กำหนด ออกเสียง ถูกต้อง ใช้ศัพท์สำนวน โครงสร้างภาษา ถูกต้อง	พูดได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	พูดได้ตรง ประเด็น เป็นบางส่วน เนื้อหา และการออก เสียงถูกต้องเป็น บางส่วน	พูดได้ เนื้อหา น้อย ออกเสียง ไม่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	พูดไม่ได้ ไม่ได้เนื้อหา ออกเสียง ไม่ถูกต้องเกือบ ทั้งหมด	2	10
ความสามารถใน การพูด	พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ไม่ติดขัดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำสื่อ ความหมาย ไม่ได้	พูดไม่ได้ ติดขัดมาก สื่อความหมาย ไม่ได้	1	5
การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด	แสดงท่าทาง สีหน้า สายตา และพูดด้วย น้ำเสียงอย่าง เหมาะสม	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสม แต่แสดงท่าทาง ไม่เหมาะสม	พูดเหมือนอ่านไม่ เป็นธรรมชาติ ไม่ มีท่าทาง ประกอบ	น้ำเสียงถูกต้อง เล็กน้อยและ ท่าทางไม่ตรง ประเด็น	ใช้น้ำเสียง ไม่ถูกต้อง ไม่มีท่าทาง ประกอบ	1	5
รวม						4	20

เกณฑ์ระดับคะแนน

คะแนน 17-20 ระดับ 5 หมายถึงดีมาก

คะแนน 14-16 ระดับ 4 หมายถึงดี

คะแนน 11-13 ระดับ 3 หมายถึงพอใช้

คะแนน 6-10 ระดับ 2 หมายถึงผ่าน

คะแนน 1-5 ระดับ 1 หมายถึงปรับปรุง

ภาคผนวก ข แบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

แบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

ให้นักเรียนเลือกอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ ว่าตรงกับความพึงพอใจและใส่เครื่องหมาย/
ลงในระดับความพึงพอใจ

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

คำถาม	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
ด้านครูผู้สอน					
1. ครูช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน อย่างทั่วถึงขณะทำกิจกรรมการละคร					
2. ครูอธิบายวิธีการเขียนบทและการแสดง ละครให้เข้าใจง่าย					
3. ครูให้ออกาสนักเรียนซักถามปัญหา ที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้					
4. ครูจัดสภาพห้องเรียนและมีอุปกรณ์พร้อม ในการทำกิจกรรมการละคร					
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน					
5. นักเรียนสามารถนำบทบาท ภาษา บทสนทนา นำมาประยุกต์ใช้ในทักษะการพูด ภาษาอังกฤษได้					
6. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิค การละคร					

คำถาม	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
7. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า					
8. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคการละคร เพื่อความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสุขในการเรียน					
9. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
10. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
11. นักเรียนมีการวางแผนฝึกซ้อมเตรียมตัวอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบเตรียมตัวอย่างขั้นตอนและเป็นระบบ					
ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเทคนิคการละคร					
12. ช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา					
13. ช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ					
14. ช่วยให้ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
15. ช่วยให้พูดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ					
16. นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
17. นักเรียนสามารถนำเทคนิคการละครในวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

คำถาม	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
18. นักเรียนสามารถทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่ม ร่วมกัน					
19. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
20. นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ					
รวม					

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร

Teaching plan 1

Subject: Edutainment

Grade: M.6

Unit 1: English for Socials and Cultures

Time: 10 hours

Topic 1: Personal Information time: 100 minutes week: 1

1. สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียน ฟังการพูดให้ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบ้านเกิด ชื่อเมือง/ประเทศที่อาศัยอยู่และกิจกรรมยามว่างของบุคคล และพูดนำเสนอผลการสำรวจข้อมูลของเพื่อนในชั้นเรียน

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.1 พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งที่ชอบทำในยามว่าง

3.2 ฟังการพูดให้ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล จับใจความสำคัญของข้อมูลที่ฟังได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ประโยคและบอกความหมายได้

4.2 ผู้เรียนแบบบทสนทนาและแสดงท่าทางประกอบได้

4.3 เขียนประโยคการสนทนาในการทักทายการกล่าวลาได้

4.4 แสดงบทบาทสมมุติจากบทสนทนาโดยใช้ท่าทางประกอบได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณธรรมจริยธรรมที่สอดแทรกความมีมารยาทในการพูด กล้าแสดงออก ความร่วมมือรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

6. เนื้อหาสาระ

คำศัพท์และสำนวนภาษา

hobby (n.): something that you enjoy doing when you are not working (งานอดิเรก)

cycling (n.): the sport of traveling on a bicycle or motorcycle (การขี่จักรยาน)

hiking (n.): the activity of walking for long distances in the countryside (การเดินท่องเที่ยวไปตามทุ่งนา ป่า เขา ฯลฯ เป็นระยะทางไกล ๆ)

หน้าที่ภาษา

Talking about personal information: hometown, city/town, countries where they live

Talking about hobbies

โครงสร้างประโยค/ไวยากรณ์

Present simple tense

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.1 กิจกรรมคู่: พล็อตกันพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล ที่อยู่ บ้านเกิด และกิจกรรมยามว่าง

7.2 การสรุป Key sentence จากข้อความที่ฟัง

7.3 แสดงบทบาทสมมติ

8. กิจกรรมการเรียนรู้

มุ่งเน้นกิจกรรมคู่กิจกรรมกลุ่มเกมทางภาษาบทบาทสมมติการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษา

ขั้นเตรียมความพร้อมหรือนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนดูภาพใน แล้วตั้งคำถามนำเช่น

- Where are they?
- Who's the man on the left?
- What's his job?

2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในภาพ

3. ให้นักเรียนจับคู่อ่านคำตอบจากภาพ แล้วช่วยกันเขียนคำถาม

4. ให้ตัวแทนนักเรียน 3-4 คู่ เขียนคำถามของตนบนกระดาน

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและตกลงเลือกคำถามที่ถูกต้อง เช่น

- What are your hobbies?
- What is your hobby?

ขั้นการนำเสนอ

1. ครูเปิดเสียงบทสนทนา และตั้งคำถามเกี่ยวกับบทสนทนา เช่น
  - How many speakers are there?
  - What's their relationship?
  - What information does Lina give?
2. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกอ่านออกเสียงบทสนทนา ครูอาจลุ่มให้นักเรียน 2-3 คู่ อ่านให้เพื่อนฟัง โดยเน้นให้นักเรียนมองหน้าคู่สนทนา ไม่ก้มหน้าอ่านอย่างเดียว
3. ให้นักเรียนดูภาพ hobbies ช่วยกันบอกว่าคนในภาพกำลังทำอะไรบ้าง
  - swimming, hiking, playing golf, playing badminton, fishing
  - ให้นักเรียนช่วยกันเขียนงานอดิเรกอื่น ๆ ที่นักเรียนรู้จักเพิ่มเติมอีกคนละ 10 อย่าง
4. ครูคอยสังเกตพฤติกรรม
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน นำคำประโยค เนื้อหาที่ครูสอน และจากที่ผู้เรียนเสนอไว้ มาเขียนเป็นบทสนทนาประกอบการเขียนบท

ขั้นฝึก

1. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติที่ผู้เรียนได้กำหนดบทบาทไว้
2. ให้ผู้เรียนเล่นเกมทายคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อนในกลุ่ม

ขั้นอธิบายกิจกรรมหลัก

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามที่เตรียมไว้เพื่อแสดงบทบาทสมมุติ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกพูดพร้อมแสดงบทบาทสมมุติที่ได้รับ

ขั้นกิจกรรมหลัก หรือขั้นปฏิบัติ

ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติจากบทสนทนาที่ได้รับ

ขั้นสรุปผลและย้อนกลับ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการใช้ภาษาเข้าสู่สังคม และวัฒนธรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. นักเรียนพูดความรู้สึกในการจัดกิจกรรม

9. สื่อการเรียนรู้

- 9.1 Power Point
- 9.2 Flash card
- 9.3 Youtube

10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

10.1 ประเมินผลการสรุป Key sentence จากข้อความที่ฟัง โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
ร้อยละของคำตอบที่ถูกต้อง ระดับความสามารถ

100-90 ดีมาก

89-70 ดี

69-50 พอใช้

น้อยกว่า 50 ปรับปรุง

10.2 ประเมินผลการทำกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการสนทนา

10. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

11. ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิทยาคม

12. ผลการสอน / ปัญหาและอุปสรรค / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวจิตติยา ศรีประเสริฐ)

ครูผู้สอน

ภาคผนวก ง ตัวอย่างบทละครที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการละคร

King Solomon

Ladies and gentlemen, Welcome to Phanphittayakhom Theater.

My name is ..... as King Solomon.

My name is ..... as Lena, first lady.

My name is ..... as Mona, second lady.

My name is ..... as King Solomon's guard.

My name is ..... as a God and narrator.

A story of a king named Solomon who is very fair and wisdom. One night, while he was sleeping, the God gave him a dream.

Scene1

King: I'm King Solomon. How will I do, what my father had done? Lord, how?

-----ไฟส่องลงมาที่ king Solomon -----

-----Lord: Solomon, speak. What shall I give you?

King: What I need, Lord? It's a hundred stands in heart. You ask me to faithfulness and righteousness and I feel I'm a little child. I need wisdom, lord.

Lord: Solomon, my son, because you have asked the wisdom to do good. I will give you with the understanding heart that you ask for.

King: Thank you, lord. Thank you.

Scene 2

Lena: please!! He is mine.

Mona: No!! Stop!! He is mine. Give my son to me.

Lena: No!!! This is my son!

Mona: No!! He is not yours. Your son is dead.

Lena: ร้องไห้ Please!! Give me back my son.

----- ผู้หญิง 2 คน แย่งลูกกันอยู่เบื้องๆจาก และ guard เดินเข้ามา-----

guard: Hey!! Excuse me!! Stop!! Look at the baby is crying.

Lena: Please help me!! She claims to be my son's mother.

Mona: No!! This is my son.

guard: Ok!! Give me that baby and come with me, come to King Solomon.

----- Guard เดินอุ้มเด็กเข้าไปหา King Solomon -----

Scene 3

King: whose Baby?? Why do you bring baby here?

Guard: Our honor, your majesty, there are two women claim to be this baby's mother and they want your judgment.

King: Bring both of her here!!

----- Lena และ Mona เดินเข้ามานั่งข้างหน้า king Solomon-----

King: What brings both of you here?

Lena: my lord king, this woman and I live in the same house. I gave birth to a healthy baby boy. Three days later, she had a son also.

King: So, what's the problem?

Lena: In the first day, I was lived in, she was also. There was no one in the house but we do. In the night, this woman's child dies because she lay upon him. She moves my son beside me while I slept and leave her death child on my bed.

Mona: No!! She lies!

King: Quiet!! (ชี้ไปที่ Mona) you will have you turn to speak!! Please, go on.

Lena: I do not lie. I rose in the morning to nurse my child, he was died.

Mona: Not true, King Solomon.

Lena: It's true, my king Solomon. When I look at my son in my arms, I knew that's not my son.

Mona: That living child is mine. I gave him a birth.

Lena: The living is mine. The death is yours.

Mona: no!! You are lying.

King: Bring the baby forward. Press him on the step in front of me, and show him to me.

----- Guard เดินถือเด็กเข้ามา วางบนชั้น -----

King: The one says, this is my son that is alive, and your son is dead; and the other says "No, your son is dead and my son is alive."

King: My guard!!! Pull out your sword.

Guard: ดึงดาบออกมา และทำท่าทาง

King: Divide this child into two parts. Give half to the one woman and half to other.

Guard: ทำท่าจะฟันเด็ก

Lena: วิ่งเข้ามา และร้องไห้ oh! No! If it must be, give this child to her, she is his mother.

Mona: Go ahead my king. Divide him.

King: เดินลงมาอุ้มเด็กไปคืนแม่ Take your son, mother. He is surely yours.

Lena: ร้องไห้ด้วยความดีใจ May the lord, God's Jehuah, Praise and bless you.

King: and this woman, give her the punishment.

----- guard เดินกระชาก Mona ออกไปนอกฉาก -----

Narrator: All Israel heard of the judgment that the King Solomon had rendered, and they stood in awe of the king, because they perceived that the wisdom of god was in him to do justice.

The moral in this story is reality is cannot be concealed forever. Moreover, the mother's love is the strongest thing in this world.

Cinderella

Ladies and gentleman!

Welcome to Phanphittayakom School Theater!! (เสียงบ๊อง)

Narrator: my name is _____, as narrator and prince guard

Prince: my name is _____, as prince

Cin: my name is _____, as Cinderella

Step mother: my name is _____, as step mother

Step sister: my name is _____, as Alice, step sister

Once upon a time there was a beautiful young girl named Cinderella. Her parents were died and she had a step mother and an ugly step sister who were very cruel to her.

Light! Camera! Ready! Action!

Cinderella: lavender's blue, dilly dilly, lavender's green when I am king, dilly dilly, you shall be queen who told you so, dilly dilly, who told you so 'twas my own heart, dilly dilly that told me so.

(ร้องเพลง ทำหน้าแอบเศร้า แต่ทำท่าทางกวาดพื้น อยู่นาน)

Cinderella: Oh god, how poor I am, I am very beautiful but I'm unlucky. Oh my goodness, why do you hate me likes this?

Alice: Cinderella! Cinderella!

Cinderella: yes!!! Sister???

Alice: I'm hungry! Have you cooked my dinner?

Mom: Cinderella! Have you washed my cloths?

Cinderella: yes! I have done my works.

Mom: All right! Now! Clean the window!

Cinderella: but ... I did that three hours ago, mom

Mom: what!!!!

Alice: Are you arguing my mom? (เดินไปตบ)

Mom: Good girl, Alice (แม่+อลิส ทำท่า "เยส")

Mom: Have you watered my plants?

Alice: Have you feed my dog?

Cinderlla: Ahhhh!

Mom: What!!!!

Alice: Arguing?? (ตบซิน)

Mom: great my girl!!! (แม่ + อลิส ทำท่า “เฮส”)

Cinderella: may I say something?

Mom + Alice: No! แล้วหัวเราะไล่ระดับเสียง ก่อนเดินไปนั่งเก้าอี้ทำท่าจิบชา

Alice: Mommy!!! That that That’s a rat!!!!!!

Mom: what????? A rat?? Kill it now!!!!

Cinderella: no, mom!!Please! Let it go away. It will not come back here again.

Mom: Cinderella!! Do you want a punished??

Cinderella: no, mom.

Prince guard: The prince is coming! แล้วเดินออกมาจากฉาก พร้อมกับกล่องรองเท้า

Alice: เห็นองค์รักษ์ หล่อ หน้าอยากได้ ตาโต หูตาแพรวพราว

Wowww! Prince! Mommy, prince is so handsome.

Prince guard: Ha Ha HA! I know I’m handsome but I’m not a prince. I’m his guard.

Alice: what! So... where is my prince?

Prince guard: The prince is here! ผายมือไปข้างๆ

----- เจ้าชายเดินออกมา แต่เดินเลยไป องค์รักษ์วิ่งไล่ตามดึงแขนกลับ

Prince guard: This is my prince. He is smart, t..t..t. tall, handsome, charming and very kind.

(พูดไปด้วยเอามือพาดไหล่เจ้าชายด้วย)

Prince: หันมามองมือที่พาดบ่า แล้วพูดว่า

“Yes! I’m prince”

Prince guard: Oh! Sorry, prince. (พร้อมยิ้มแหยๆ)

Today, prince comes here to find a pretty woman who ran away from royal ball last night after the midnight bells rang “เป้ง” (เพลงมวยไทยขึ้น องค์รักษ์รำมวย เจ้าชายมองแล้วสะกิดองค์รักษ์)

Prince: เอย! Excuse me, my guard! Don’t forget why I have to be here.

Prince guard: Oh, Yes, prince! OK! Now! The prince will marry with the girl who can wear this shoe. (พร้อมชูกล่องรองเท้า)

Alice: oh! Me! Me! Me! That's mine! Mommy! I want to be a princess.

Alice: prince guard, me me me !!!!! went to party last night. Can I try this shoe?

Prince guard: yes, you can. (ผายมือ) please.

Alice: OK! I will! will! (แล้วเดินไปนั่งเก้าอี้)

Prince guard: เดินไปใส่รองเท้าที่มีชื่อของอลิส แล้วทำหน้าที่ใจหันไปมองเจ้าชาย

Prince: Oh! You can wear this shoe. You can be my princess.

Alice: This's my hand.

Prince: hey ..... prince guard!!

Prince guard: Oh! Sorry, sorry!

Alice: ดั่งรองเท้ามาใส่ พอใส่ไม่ได้ ก็เรียกแม่มาช่วย

“Mommy comes and help me!”

Mom: Ok! Alice! ฮีบ! ฮีบ! ฮีบ!

Alice: Mommy! I can't! I can't! แล้วโยนรองเท้า

-----องค์รักษ์เดินไปเก็บรองเท้า แล้วหันไปพูดกับเจ้าชายหน้าหงอย ๆ

Prince guard: let's go another house, prince!

-----เจ้าชายกำลังเดินออกไป แล้วซินก็เดินออกมา---

Cinderella: Excuse me, charming prince! Can I try that shoe?

Prince: yes, you can! Please!

Prince guard: but. Excuse me. Who are you?

Mom: she is my daughter.

Cinderella: You have never been and you never will be my mother.

-----ซินเดินไปนั่งเก้าอี้ เจ้าชายเดินตามไปสวมรองเท้าให้-----

Cinderella: Oh! I can wear this! It's my shoe (แล้วซินก็เอารองเท้าอีกข้างออกมายื่นให้เจ้าชายสวมให้)

Prince: Oh how pretty you are, my princess. (แล้วเจ้าชายก็เดินไปหาซิน)

Cinderella: don't worry! I forgive you.

-----แม่เลี้ยง + ลูกเลี้ยง ยื่นมือขึ้นให้เจ้าชายพร้อมทำหน้าที่
ป้อนน้ำตาสำนึกผิด-----

Prince guard: and now, should we go to the castle?

Prince: ok. Cinderella, shall we?

Cinderella: Yes, prince

-----เจ้าชายและซินเดอเรลลาเดินออกไปแล้วซินเดอเรลลามาเยี่ยมแล้วยกมือบ้ายบาย พร้อมยิ้ม
และขยิบตาให้แม่เลี้ยงลูกเลี้ยง-----

Finally, Cinderella and prince married. They didn't treat Cinderella like a servant anymore, and they lived happily ever after in the castle

The moral in this story is being kind on matter what will happen, believing in you even in times of adversity and how good people are rewarded for their goodness. Moreover, on endowment can guarantee success and happiness

Phanphittayakom School Theater----- Thank you

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	จิตติยา ศรีประเสริฐ
วัน เดือน ปี เกิด	20 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดลำปาง
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2554 ศศ.บ. (อังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก
ที่อยู่ปัจจุบัน	44/1 ตำบลเวียง อำเภอเมืองจังหวัดพะเยา 56000
ผลงานตีพิมพ์	จิตติยา ศรีประเสริฐ และรัตนา ยาวีเลิง (ผู้บรรยาย). (28 กุมภาพันธ์ 2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการละคร. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7 “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตต้นเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่” (หน้า 33-40). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
รางวัลที่ได้รับ	-

